

Landsmålsalfabetet.

Med typen *a* har jag velat beteckna ett ljud, som ligger mellan a och ä. Det hade kanske varit riktigare använda typen *B*. Då emellertid andra upptecknare från dessa trakter använt *a*, anser jag det klokast behålla typen. *a* synes för övrigt vara starkt på retur till förmån för *a*.

Typen *l* betecknar ett starkt velariserat l, det slaviska l:et. Särskilt markant är ljudet efter bakre vokal. Efter främre vokal och i uddljud synes *l* växla med *l*. Mest framträdande syntes *l* vara i de byar, som lågo mot Kågedalens o. Norsjö församlingar.

G. Widmark, 1944.